

Αν θέλετε να διαβάσετε το 2ο μέρος πατήστ [εδώ](#)

3. Κατηχήσεις - Ομολογίες και υποσχέσεις- Ευχές.

α. Κλήση του Θεού και απάντηση του ανθρώπου.

Στην πρώτη σύντομη κατήχηση, στις ομολογίες και υποσχέσεις του υποψήφιου μοναχού τίθεται το πρόβλημα της κλήσεως του Θεού και της συνεργίας-συνεργασίας του ανθρώπου. Στην Αγία Γραφή η πρωτοβουλία της κλήσεως ανήκει στο Θεό. Η συμμετοχή του ανθρώπου αρχίζει μετά την κλήση. Πάντοτε όταν πλησιάζει ο Θεός τον άνθρωπο, αυτός αισθάνεται τη μικρότητα, την αμαρτωλότητα, την αναξιότητα και την αδυναμία του να ανταποκριθεί. Σ' αυτόν τον «κοπιώντα και πεφορτισμένον» απευθύνει την κλήση με το «δεύτε». Ερμηνεύοντας το «δεύτε προς με πάντες...» ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέει: «ελάτε, όλοι όσοι κατέχεσθε από φροντίδες, λύπες και αμαρτίες. Ελάτε, όχι για να σας ζητήσω ευθύνες, αλλά για να συγχωρήσω τις αμαρτίες σας· ελάτε, όχι επειδή έχω ανάγκη από τη δόξα σας, αλλά επειδή ενδιαφέρομαι για τη σωτηρία σας... Μή φοβηθήτε ακούοντες ζυγόν, διότι είναι ωφέλιμος· μή φοβηθήτε επειδή είπα φορτίον, διότι είναι ελαφρόν. Και πώς τότε έλεγε προηγουμένως· «είναι στενή η πύλη και στενόχωρος ο δρόμος»; Αυτό συμβαίνει όταν είσαι ράθυμος και χάνεις το θάρρος σου»[11]. [\(περισσότερα...\)](#)